

Sygn. akt I C 2720/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki D. W. kwotę 4 477 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 3 977 zł za okres od dnia 16 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 500 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 14 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 946 zł (/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 2720/16

UZASADNIENIE

Powódka – D. W. – wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.977 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2016r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podała, że pozwany dotąd nie wypłacił w całości odszkodowania za szkodę spowodowaną przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego, poprzestając jedynie na wypłacie kwoty 10.923 zł.

W piśmie procesowym z dnia 14 sierpnia 2017r. powódka rozszerzyła powództwo domagając się zasądzenia dodatkowo kwoty 500 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Pozwany – (...) S.A. V. (...) w W. – w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu potwierdził, że w dacie powstania szkody obejmował pojazd powódki ochroną ubezpieczeniową i uznał swoją odpowiedzialność za szkodę w nim powstałą co do zasady. Pozwany stał na stanowisku, że wypłacone przez niego odszkodowanie jest zgodne ze sporządzonymi kosztorysami i OWU.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka, jako właściciel pojazdu marki M. (...), o nr rej. (...), zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia. Ubezpieczenie obejmowało m.in. ryzyko auto casco. Zgodnie z § 16 w zw. z § 18 OWU, za szkodę całkowitą uznawano taki zakres uszkodzeń pojazdu, których koszty naprawy przekraczają 70 % wartości rynkowej tego pojazdu z dnia szkody. § 16 OWU stanowi, że odszkodowanie za szkodę całkowitą ustala się na podstawie wartości rynkowej pojazdu ustalonej na dzień zaistnienia szkody, pomniejszonej o wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu.

(dowód: akta szkody na CD – k. 60, OWU – k. 37-38)

W dniu 16 maja 2016 r. doszło do zdarzenia, w następstwie którego ubezpieczony pojazd, przedstawiający wartość 25.300 zł brutto uległ uszkodzeniu. Szkodę zgłoszono ubezpieczycielowi. Stan uszkodzonego pojazdu spowodował obniżenie jego wartości do kwoty 9.900 zł brutto. Koszty naprawy pojazdu wyniosłyby 35.316,57 zł brutto.

(dowód: akta szkody CD – k. 60, opinia biegłego sądowego P. A. – k. 63-79, opinia uzupełniająca – k. 102-103)

Po przystąpieniu do procesu likwidacji i ustaleniu zakresu uszkodzeń pojazdu pozwany stwierdził, że z uwagi na fakt że koszty naprawy pojazdu przewyższają 70 % wartości rynkowej pojazdu z dnia szkody, szkodę należy rozliczyć jako całkowitą. Pozwany wyliczył wartość pojazdu nieuszkodzonego na kwotę 22.800 zł a wartość pozostałości na kwotę 11.877 zł. Ostatecznie, po złożeniu przez powoda odwołania, wypłacił powodowi w sumie kwotę 10.923 zł tytułem odszkodowania. Powódka nie zgadzając się ze stanowiskiem pozwanego co do wysokości przyznanego odszkodowania zasięgnęła wiadomości u niezależnego rzeczoznawcy i wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3.977 zł.

(bezsporne; akta szkody CD – k. 60, wezwanie – k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego żądanie powódki zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

W celu zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego P. A. na okoliczność ustalenia wartości rynkowej pojazdu powódki w stanie nieuszkodzonym w dniu zdarzenia i ustalenia wartości ww. auta w stanie uszkodzonym na dzień powstania szkody.

Opinia złożona przez biegłego była kwestionowana przez pozwanego, biegły jednak odniósł się do podnoszonych zastrzeżeń należycie uzasadniając poczynione wnioski, po czym strony dodatkowych zastrzeżeń do opinii nie zgłosiły. Ostatecznie Sąd uznał obie opinie złożone przez biegłego za prawidłowe, logiczne i należycie uzasadnione, dzieląc zawarte w nich wnioski.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pojazd marki M. (...) ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie w zakresie autocasco. Strony były zgodne również w zakresie wystąpienia w okresie ubezpieczeniowym szkody powodującej obowiązek odszkodowawczy po stronie pozwanego. Nie było między nimi sporu także w zakresie metody rozliczenia szkody w pojeździe powódki, która w myśl postanowień OWU obowiązujących w stosunkach między stronami winna być rozliczona jako szkoda całkowita.

Strony pozostawały w sporze wyłącznie w zakresie ustalenia wartości pojazdu powódki w stanie przed i po szkodzie.

Na wstępie należy zauważyć, że podstawą dochodzenia odszkodowania przez powódkę są postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 805 §1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający

zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 kc).

Strony łączyła umowa ubezpieczenia, do której zastosowanie miały zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. § 16 w zw. z § 18 OWU, za szkodę całkowitą uznawano taki zakres uszkodzeń pojazdu, których koszty naprawy przekraczają 70 % wartości rynkowej tego pojazdu z dnia szkody. § 16 OWU stanowi, że odszkodowanie za szkodę całkowitą ustala się na podstawie wartości rynkowej pojazdu ustalonej na dzień zaistnienia szkody, pomniejszonej o wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu.

Powołany w sprawie biegły wskazał, że wartość pojazdu powódki, na dzień powstania szkody, wynosiła 25.300 zł, z kolei wartość rynkowa tego samego pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 9.900 zł.

Pozwany kwestionował opinię sporządzoną przez biegłego podnosząc, że podane przez biegłego wartości nie odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy, który ujawnia dodatkowe uszkodzenia pojazdu niezwiązane ze szkodą. Dodatkowo pozwany wskazał, że biegły winien oprzeć się na ofercie zakupu wraku pojazdu wskazanej przez pozwanego na kwotę 11.877 zł, w związku z czym uznać należało ją za prawidłową i odpowiadającą cenom rynku. Biegły w opinii uzupełniającej wyjaśnił jednak, że skoro sam pozwany nie udokumentował w aktach szkody dodatkowych, niewynikających ze zdarzenia szkodowego uszkodzeń pojazdu powódki, nie było podstaw, aby takowe uwzględnić w kosztorysie.

Po wtóre, odnosząc się do wskazywanych przez pozwanego cen widniejących na platformie internetowej biegły zwrócił uwagę na to, że nie przedstawia ona rzeczywistych cen rynkowych wraków pojazdu. Pozwany nie wyjaśnił, czy platforma ma charakter zamknięty, tj. stanowi wycinek rynku samochodowego, w którym udział biorą jedynie ubezpieczyciele i warsztaty samochodowe skupujące wraki pojazdu, czy też jest platformą ogólnodostępną (tylko taka jest w stanie zobrazować ceny rynkowe pojazdów).

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za szkodę powódki, co do zasady i wypłacił na rzecz w sumie kwotę 10.923 zł. Zgodnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami, należne powódce odszkodowanie wynosiło 15.400 zł (25.300 zł – 9.900 zł). Ostatecznie zatem, dotychczas niezlikwidowana, szkoda w pojeździe powódki wyniosła 4.477 zł i taką też kwotę zasądzone od pozwanego na jej rzecz, na podstawie postanowień OWU AC w zw. z art. 805 kc, w punkcie I wyroku.

Powódce od zasądzonej kwoty należne były odsetki ustawowe od dnia 16 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty (co do kwoty 3.977 zł) oraz od dnia 14 sierpnia 2017r. od kwoty 500 zł, wynikającej z rozszerzenia powództwa.

Podać trzeba, że w myśl § 25 ust. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu. W sprawie ustalono, że pozwany otrzymał zgłoszenie szkody w dniu 16 maja 2016 r, co do zasady zatem winien on wypłacić odszkodowanie powódce najpóźniej do dnia 15 czerwca 2016 r. Pozwany, w w/w terminie, nie wypłacił na rzecz powódki całości należnego jej odszkodowania, stąd też powódce od zasądzonej kwoty należne były odsetki od dnia następującego po upływie ustalonego w OWU terminu. Co do odsetek od kwoty zmodyfikowanego powództwa, pozwany pozostawał w opóźnieniu od daty wpływu pisma do Sądu. Sąd uzna, że już na etapie likwidacji szkody pozwany winien był ustalić odszkodowanie we właściwej wysokości, a ewentualne błędy nie powinny wpływać na zaspokojenie interesów powódki.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.946 zł, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz